

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2009. szeptember 3-i ítélete — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-527/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami közelezettségesség — 2005/65/EK irányelv — Közlekedéspolitikai — Kikötőlétesítmények védelme — Az előírt határidőben való átültetés elmaradása)

(2009/C 256/12)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: K. Simonsson és A.-A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselő: S. Ossowski meghatalmazott)

Tárgy

Tagállami közelezettségesség — A kikötővédelem fokozásáról szóló, 2005. október 26-i 2005/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 310., 28. o.) való megfeleléshez szükséges rendelkezések előírt határidőn belül történő meghozatalának elmulasztása

Rendelkező rész

1. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága — mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a kikötővédelem fokozásáról szóló, 2005. október 26-i 2005/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek — nem teljesítette az ezen irányelv 18. cikkéből eredő kötelezettségeit.
2. A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 19., 2009.01.24.

2009. július 22-én benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-280/09. sz. ügy)

(2009/C 256/13)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: P. Oliver és G. Braga da Cruz meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság — mivel nem fogadta el a 273/2004 rendelet 10. és 12. cikkének alkalmazásához szükséges nemzeti intézkedéseket, illetve ezeket nem közölte ugyanezen rendelet 16. cikkének értelmében, továbbá nem fogadta el a 111/2005 rendelet 26. cikke (3) bekezdésének és 31. cikkének alkalmazásához szükséges intézkedéseket — nem teljesítette a kábítószer-prekurzorokról szóló, 2004. február 11-i, 273/2004/EK európai parlamenti és tanács rendeletből ⁽¹⁾, valamint a kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 22-i 111/2005/EK tanácsi rendeletből ⁽²⁾ eredő kötelezettségeit;

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 273/2003 rendelet 2005. augusztus 18-án lépett hatályba. 2005. február 15-én hatályba lépett a 2005. augusztus 18-tól alkalmazandó 111/2005 rendelet.

Mivel semmiféle értesítést nem kapott a Portugál Köztársaság által a hivatkozott rendelkezések végrehajtása céljából elfogadott intézkedésekről, és mivel nem rendelkezett semmi olyan egyéb információval, amelyek arra engednének következtetni, hogy a szükséges intézkedések elfogadásra kerültek, a Bizottság feltételezi, hogy a Portugál Köztársaság még mindig nem fogadta el ezen intézkedéseket, nem teljesítve ily módon a hivatkozott rendeletekből eredő kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 47., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 8. kötet 46. o.

⁽²⁾ HL L 22. 1. o.

2009. július 22-én benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-281/09. sz. ügy)

(2009/C 256/14)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: L. Lozano Palacios és C. Vriignon meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság — mivel lehetővé tette a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 18. cikkének ⁽²⁾ bekezdésében előírt

szabályok nyilvánvaló, ismételt és súlyos megsértését — megsértette az említett irányelv 3. cikkének — az EK Szerződés 10. cikkével összefüggésben értelmezett — (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

— a Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság úgy véli, hogy a Spanyol Királyságnak a reklám fogalmára vonatkozó megszorító értelmezése — amelynek következtében meghatározott hirdetési gyakorlatok (különösen a reklámcélú riportok, a televíziós promóciók, a szponzorált reklámok és a rövid reklámbejátszások) nem tekintendők reklámnak, és ezért nem tartoznak a 89/552/EGK irányelvben előírt időkorlátok hatálya alá — sérti a 89/552/EGK irányelvet.

(¹) HL L 298., 23. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.

2009. július 23-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-284/09. sz. ügy)

(2009/C 256/15)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és B.-R. Killmann meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel a másik tagállamban vagy az Európai Gazdasági Térségben székhellyel rendelkező társaságoknak fizetett osztalékokat gazdaságilag nagyobb mértékben adóztatja, mint a Németországi Szövetségi Köztársaságban székhellyel rendelkező társaságoknak fizetett osztalékokat — megsértette az EK 56. cikkéből eredő kötelezettségeit azon esetre vonatkozóan, amikor az anyavállalatnak a leányvállalat tőkéjében való részesedése nem éri el a 90/435 irányelv (¹) által előírt legalacsonyabb mértéket, és — az Izlandi Köztársaságot és a Norvég Királyságot illetően — az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgya az osztalékfizetések adóztatásának német szabályozása. A jövedelemadóról szóló német törvény rendelkezései előírják, hogy a Németországban teljes körű adókötelezettség alá eső anyavállalatok az adómegállapítási eljárásban beszámíthatják a levont forrásadót az általuk fizetendő társasági adóba. Ezáltal a német anyavállalatok gazdaságilag mentesülnek a forrásadó fizetése alól. Ezzel szemben a Németországban korlátozott adókötelezettség alá eső anyavállalatok csak abban az esetben mentesülhetnek teljes mértékben a forrásadó fizetése alól, ha a leányvállalat tőkéjében legalább a 90/435 irányelv által előírt minimális részesedéssel rendelkeznek. A német jog szerint a korlátozott adókötelezettség alá eső anyavállalatok e minimális részesedés alatt nem részesülhetnek a mentességből a teljes körű adókötelezettség alá eső anyavállalatokkal azonos módon. E szabály alapján tehát adójogilag eltérően kezelik a más tagállamok anyavállalatainak és a Németországban korlátlan adókötelezettség alá eső anyavállalatoknak fizetett német osztalékokat.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezen eltérő bánásmód a tőke szabad mozgásának alapelvével összeegyeztethetetlen, mivel a más tagállamokban vagy az EGT-ben illetőséggel rendelkező adóalanyokat elriaszthatja a németországi beruházásoktól.

Az EK-Szerződés és az EGT-Megállapodás által biztosított szabad tőke mozgásból az következik, hogy amikor a tagállam előnyöket nyújt az osztalékok adóztatására vonatkozóan, ezen előnyöket nem lehet a belföldi illetőségű osztalékban részesülő adóztatására korlátozni. Nem lehet eltérő adójogi bánásmódot alkalmazni a belföldi illetőségű osztalékban részesülő, és a más tagállamokban vagy az EGT-államokban illetőséggel rendelkező osztalékban részesülő között; a belföldön nyújtott adójogi előnyöket a más tagállamokban vagy az EGT-államokban illetőséggel rendelkező részvényesekre (tagokra) is ki kell terjesztenie. Amennyiben az érintett tagállam — mint a jelen esetben is — a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeket kötött a többi tagállammal, e tagállam csak akkor hivatkozhat ezen egyezményekre, ha azok beszámításra vonatkozó rendelkezései a más tagállamokban vagy az EGT-államokban illetőséggel rendelkező részvényesek (tagok) esetleges gazdasági többletérthet teljes mértékben és a belföldi részvényeseknek (tagoknak) a saját adórendszer által biztosítottal azonos módon kiegyenlítik.

Ugyanakkor a Németország által a többi tagállammal kötött egyezmények esetében nem ez a helyzet; ezek az egyezmények noha tartalmazzák a kettős adóztatás elkerülése céljából a német forrásadónak az anyavállalat tagállamában érvényes adóterhebe való beszámítására vonatkozó rendelkezéseket, a beszámítandó összeg azonban nem haladhatja meg a beszámítás előtt megállapított adó azon részét, amely a Németországban szerzett jövedelemre vonatkozik. A beszámítás ennek következtében korlátozott, ezen egyezmények pedig nem szabályozzák az érintett tagállam adóterhe és a német forrásadó közötti különbözetből eredő esetleges követelések megtérítését, így az kizárt.